

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

11 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Chircu Valerii, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2020, în cauza penală în privința lui

Chircu Valerii, xxxx xxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 09.09.2013 – 31.07.2019;

Instanța de apel: 02.10.2019 – 28.01.2020;

Instanța de recurs: 12.08.2020 – 11.11.2020.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Hâncești, sediul Ialoveni din 31 iulie 2019, Chircu Valerii a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.172 alin.(2) lit. b) Cod penal, la 5 ani închisoare.

Conform art.90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 4 ani.

Solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare a fost respinsă, ca neîntemeiată.

A fost dispusă încasarea din contul inculpatului Chircu Valerii, în beneficiul părții vătămate xxxx xxxx a prejudiciului moral în sumă de 2 000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Chircu Valerii, în perioada de timp 01.03.2013 - 20.03.2013, având intenția satisfacerii poftei sexuale în formă perversă, cunoscând cu certitudine că Xxxx xxxx, a.n.xxxx xxxx este minoră, fiind în imposibilitate de a se autoapăra în virtutea vârstei fragede și profitând de faptul că, Xxxx xxxx suferă de maladia psihică dg. „retard mintal” fiind invalidă, ceea ce nu-i permitea să înțeleagă caracterul și esența acțiunilor lui, folosindu-se de aceasta circumstanță a intrat în domiciliul lui Groza Mariana,

amplasat în sat. Xxxx xxxx r-nul xxxx, cu care este vecin, unde Xxxx xxxx se afla în ospete și avea grija de nepoțica sa, xxxx xxxx în vârstă de 4 ani, încuind ușa de la intrare după el, după care a luat-o cu forța pe Xxxx xxxx și a culcat-o pe pat, a dezbrăcat-o de lingerie, întorcând-o pe burta, unde aplicând asupra minorei constrângerea psihică și fizică legându-i mâinile la spate cu un ștergar, în astfel de condiții încât i-a inspirat temerea serioasă ca acel pericol nu va putea fi înlăturat, decât prin cedarea în fața amenințării și a întreținut cu ea un act sexual nenatural, satisfăcându-și pofta sexuală în formă perversă.

În urma satisfacerii poftelor sexuale prin formă perversă de către Chircu Valerii, minorei Xxxx xxxx i-au fost cauzate conform raportului de expertiză medico-legală nr.1304/S din 26.03.2013, echimoze la nivelul membrelor inferioare și se califică ca vătămare neînsemnată. La examinarea orificiului anal extern s-au stabilit modificări anatomice locale, cu caracter hipertrofie, caracteristice actelor sexuale repetate în formă perversă.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată împotriva acesteia au declarat apeluri:

3.1. *Procurorul*, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri conform ordinii stabilite pentru prima instanță și a1 recunoaște culpabil pe Chircu Valerii de comiterea infracțiunii prevăzute de art.172 alin.(2) lit. b) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis și să fie dispusă încasarea a cheltuielilor judiciare în mărime de 3 780,50 lei, suportate pentru efectuarea rapoartelor de expertiză.

În motivarea apelului a invocat, instanța de judecată a apreciat corect probele administrate de organul de urmărire penală, însă aceasta la individualizarea pedepsei nu a luat în considerație, atât gravitatea infracțiunii săvârșite, cât și personalitatea inculpatului, care a comis acțiuni violente cu caracter sexual asupra unui copil minor, stabilindu-i inculpatului pedeapsă prea blândă.

Totodată, a mai menționat că prima instanță neîntemeiat a respins demersul acuzatorului privind încasarea de la inculpat a cheltuielilor judiciare ce au fost suportate în legătură cu efectuarea acțiunilor de urmărire penală, și anume pentru efectuarea expertizelor judiciare.

Conform art.227-229 Cod de procedură penală, cheltuielile de judecată cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală, iar plata acestora sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului (art.229 alin.(1) Cod de procedură penală).

Astfel, legea permite ca cheltuielile judiciare să fie suportate de condamnați, însă instanța de judecată neîntemeiat a respins încasarea cheltuielilor judiciare de la inculpat, în cazul dat suma de 3 780,50 lei, costul rapoartelor de expertiză.

3.2. *Avocatul Mihai Rudenco în numele inculpatului*, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Chircu Valerii învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art.172 alin.(2) lit. b) Cod penal să fie achitat, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Apelantul a invocat, că instanța de fond nu a dat aprecierea cuvenită declarațiilor inculpatului, care nu a recunoscut vina și a pledat nevinovat.

Totodată, a mai menționat că nu au fost prezentate probe concludente care ar putea fi puse la baza sentinței de condamnare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2020, a fost

respins apelul declarat de către avocatul Mihai Rudenco în numele inculpatului, ca nefondat, apelul procurorului a fost admis, cu casarea parțială a sentinței, în partea individualizării pedepsei, fiind pronunțată în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Chircu Valerii a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.172 alin.(2) lit. b) Cod penal, la 7 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În rest sentința a fost menținută.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului Chircu Valerii de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.172 alin.(2) lit. b) Cod penal.

Instanța de apel a indicat că, deși inculpatul nu și-a recunoscut vinovăția, vina acestuia este dovedită pe deplin prin cumulul de probe administrate de către organul de urmărire penală, examinate de către instanța de fond și verificate de către instanța de apel, astfel, reținând că, prima instanță a făcut o analiză amplă a probelor cercetate, iar concluziile privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii reținute în sarcina acestuia rezultă din probele administrate, cărora le-a fost dată o apreciere legală sub toate aspectele, complet și obiectiv, cum ar fi: declarațiile părții vătămate minore Xxxx xxxx (f.d.139-140, vol. II); declarațiile martorilor V. Moisei (f.d.144-145, vol. II); T. Borș (f.d.148-149, vol. II); N. Staci (f.d.146-147, vol. II); M. Groza (f.d.141, vol. II); Ghe. Staci (f.d.142-143, vol. II).

De asemenea instanța de apel a cercetat suplimentar și înscrisurile anexate la materialele dosarului: certificatului de naștere xxxx xxxx, Xxxx xxxx a.n.xxxx xxxx (f.d.40 vol. I); procesul - verbal de ridicare din 04.06.2013, de la Școala Specială Internat din or. Ialoveni a cartei medicale pe numele minorei, Xxxx xxxx (f.d.48 vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr. 1304/s din 26.03.2013 (f.d.81-82 vol. I); raportul de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie a minorei Xxxx xxxx nr. 430a-2013 din 27.06.2013 (f.d.88-90 vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr.2929/s din 21.06.2013 (f.d.95 vol. I); raportul nr.86 sn-2013 din 12.08.2013 de expertiză psihiatrico-legală staționar pe numele lui Chircu Valerii (f.d.110-111 vol. I).

Examinând probele enunțate prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, instanța de apel a ajuns la concluzia, că prima instanță corect a stabilit starea de fapt și de drept, precum și circumstanțele cauzei.

Verificând argumentele invocate în apelul părții apărării, instanța a ajuns la concluzia că acestea sunt nefondate, fiind combătute de probele anexate și circumstanțele stabilite în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond și verificate în cadrul procedurii de examinare a apelului.

Instanța de apel a respins argumentul avocatului precum că, inculpatul suferă de mai mulți ani de impotență sexuală, apreciind acest argument ca fiind un procedeu de apărare și o modalitate de eschivare de la răspundere penală, or, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr.2929/s din 21.06.2013, la Chircu Valerii, careva modificări anatomice ce ar fi încurcat acestuia să întrețină rapoarte sexuale, nu au fost evidențiate.

Cu referire la motivele invocate de apărare precum că prima instanță a adoptat soluția

incorectă de condamnarea inculpatului Chircu Valerii, acesta urmând a fi achitat de sub învinuirea înaintată în baza art.172 alin.(2) lit. b) Cod penal, instanța de apel a constatat că prima instanță nu a comis careva erori de fapt care ar impune casarea sentinței adoptate în partea recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea acțiunilor infracționale.

Instanța de apel a considerat că aceste afirmații ale avocatului reprezintă opinia subiectivă a acestuia, or prima instanță în sentință corect și justificat și-a motivat soluția luând în considerație probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludentei, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea faptei și prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii incriminate.

Nerecunoașterea vinei de către inculpat instanța de apel a apreciat-o ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto incrimina, garantat de art.66 Cod de procedură penală și art.6 CEDO, or, persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și acțiunile sale nu pot fi calificate ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

La capitolul individualizării pedepsei penale, instanța de apel a statuat, că prima instanță nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.61, 75 Cod penal, gravitatea infracțiunii comise, de persoana inculpatului, vina de comiterea infracțiunii nu a recunoscut, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, considerând că reeducarea lui Chircu Valerii este posibilă doar prin izolarea de libertate.

Pedeapsa aplicată de instanța de apel urmează să contribuie la formarea unei atitudini de respect față de legea penală, precum și de valorile sociale și interesele protejate de acestea, din partea condamnatului, persoana să fie silită să înceteze activitatea criminală și să-și modifice comportamentul în conformitate cu prevederile legii.

În continuare, instanță de apel a apreciat ca nefondată solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea de la inculpat în beneficiul statutului a cheltuielilor judiciare legate de efectuarea rapoartelor de expertiză judiciară în sumă de 3 780,50 lei, or, acestea sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului de comiterea infracțiunii incriminate, cheltuieli ce sunt trecute în contul statului.

Conform prevederilor expuse în art.229 alin.(1) și (3) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului și instanța poate elibera de aceste cheltuieli, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata acestora poate influența substanțial situația materială a persoanelor.

Potrivit art.227 alin.(3) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate. Conform art.75 alin.(3) al Legii nr. 68 din 14.04.2016, cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, în cauzele penale, cheltuielile pentru efectuarea expertizei sunt suportate de către ordonatorul expertizei

judiciare, cu excepția cazurilor prevăzute la art.142 alin.(2) Cod de procedură penală. Potrivit prevederilor art.2 al Legii menționate, ordonator al expertizei judiciare este organul de urmărire penală, instanță de judecată sau un alt participant al unui proces derulat conform legislației de procedură civilă, penală sau contravențională, care are dreptul de a dispune sau de a solicita în mod independent efectuarea unei expertize judiciare.

Instanța de apel a reiterat că, cheltuielile pentru efectuarea expertizelor judiciare la caz, sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale întru acumularea probatoriului necesar, acestea sunt trecute, de fapt, în contul statului și nu urmează a fi puse pe seama inculpatului. Aceste acțiuni țin de activitatea organului de urmărire penală, care are un rol activ în procesul de depistare a diferitor circumstanțe care dovedesc infracțiunea și identifică făptuitorul, pentru aducerea învinuirii de stat.

Reieșind din aceste circumstanțe, instanța de apel a considerat oportun de a respinge cererea acuzatorului de stat cu privire la încasarea din contul lui Chircu Valerii a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea rapoartelor de expertiză judiciară în sumă de 3 780, 50 lei, acestea fiind trecute în contul statului, conform art.227 alin.(3) Cod de procedură penală.

Referitor la prejudiciul moral, instanța de apel a remarcat faptul că în acest sens, soluția instanței de fond este una justificată, având în vedere că lui Xxxx xxxx prin acțiunile prejudiciabile a inculpatului Chircu Valerii i-a fost cauzat un prejudiciu moral, iar suma de 2 000 lei solicitată de partea vătămată urmează a fi încasată de la inculpat.

5. Inculpatul Chircu Valerii, fără a indica careva temeiuri de declarare a recursului din cele conținute la art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, contestă hotărârile instanțelor de fond cu recurs ordinar solicitând casarea acestora cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că nu a comis fapta imputată.

În argumentarea recursului menționează, că instanțele de fond nu au luat în considerație că acuzarea adusă acestuia este una neîntemeiată și nefondată, bazată doar pe presupuneri, în lipsa probelor ce ar demonstra cu certitudine vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii imputate.

6. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, solicitând inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsite de temeiuri legale.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat

corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursului declarat de către inculpat se constată că acesta, nu invocă nici un temei de casare din cele prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, însă solicită să fie achitat, întrucât în opinia sa instanțele de judecată eronat au apreciat probele administrate în speța dată, exprimând convingerea că, instanțele de judecată greșit au ajuns la concluzia în ce privește condamnarea în baza art.172 alin.(2) lit. b) Cod penal, considerând că lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii incriminate, astfel se întvede temeiul pentru recurs prevăzut de art.427 pct.8) Cod de procedură penală, însă Colegiul penal consideră că acest temei nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent, deoarece acest temei este prezent atunci când instanța ce a judecat cauza a comis în această parte o eroare de drept, cum ar fi situația prin care în hotărârea judecătorească s-a făcut referire la săvârșirea infracțiunii, dar nu au fost stabilite faptele sau împrejurările de fapt care corespund elementelor constitutive ale infracțiunii respective, însă, reieșind din alegațiile recurentului, acesta nu este de acord cu încadrarea acțiunilor în baza art.172 alin.(2) lit. b) Cod penal, considerând că lipsesc probe ce ar confirma vinovăția acestuia.

Reieșind din materialele cauzei rezultă că, Chircu Valerii a fost recunoscut vinovat de către prima instanță în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.172 alin.(2) lit. b) Cod penal, concluzia căreia a fost menținută de către instanța de apel, care a constatat, că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului, totodată reținând și încadrarea juridică a faptei săvârșite de către acesta.

Colegiul penal menționează că, judecând apelurile declarate, respectând prevederile art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, fiind cercetate suplimentar probele administrate de instanța de fond. Astfel, instanța de apel corect a ajuns la concluzia enunțată la pct.4.1. din prezenta decizie, stabilind totodată, că vinovăția inculpatului a fost dovedită pe deplin în baza probelor prezentate la cauza penală, care demonstrează vinovăția lui Chircu Valerii în afara oricărui dubiu rezonabil, iar careva încălcări de procedură, sau încălcări a drepturilor și intereselor inculpatului, nu au fost depistate.

Astfel, cu referire la aceste argumente Colegiul penal punctează, că în conținutul deciziei atacate a fost dată apreciere circumstanțelor ce dovedesc prezența în acțiunile inculpatului Chircu Valerii a laturii obiective a infracțiunii incriminate, precum și a probelor ce dovedesc cu certitudine intenția acestuia la comiterea acestei infracțiuni, cum ar fi declarațiile părții vătămate minore Xxx xxx, a martorilor Moisei Viorica, Borș Tatiana, Staci Natalia, Groza Mariana și Staci Gheorghe, precum și raportul de expertiză medico-legală nr.1304/s din 26.03.2013 (f.d.81- 82 vol. I); raportul de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie a minorei Xxx xxx nr. 430a-2013 din 27.06.2013 (f.d.88-90 vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr.2929/s din 21.06.2013 (f.d.95 vol. I); raportul nr.86 sn-2013 din 12.08.2013 de expertiză psihiatrico-legală staționar pe numele lui Chircu Valerii (f.d.110-111 vol. I), toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală,

din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel pronunțându-se argumentat și detaliat asupra tuturor motivelor invocate în apelul de pe rol, indicând și motivele pentru care a respins dovezile și versiunile apărării, probele administrate pe caz demonstrând clar și cert prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute la art.172 alin.(2) lit. b) Cod penal.

Prin urmare, instanța de apel corect a respins alegațiile inculpatului și ale apărării cu privire la lipsa în acțiunile lui Chircu Valerii a elementelor constitutive ale infracțiunii incriminate.

De asemenea, instanța de recurs consideră necesar a menționa că, potrivit prevederilor art.art.27, 414 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, că aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei așa cum propune recurentul este o competență și prerogativă legală a instanțelor de fond și aceasta nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art.427 Cod de procedură penală, astfel invocarea acestei chestiuni drept temei de casare în recursul ordinar este lipsită de suport legal.

Mai mult, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare *argument* (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Așa fiind, Colegiul penal atestă, că respectând prevederile art.101 alin.(3) Cod de procedură penală, unde este stipulat că nici o probă din dosar nu are o valoare prestabilită pentru instanță, instanța de apel a examinat toate probele din dosar și nu a dat prioritate celor în favoarea condamnării inculpatului, ci coroborându-le, le-a analizat în ansamblu lor, apreciind just că ele sunt suficiente pentru a fundamenta o acuzație penală și a-i incrimina lui Chircu Valerii săvârșirea infracțiunii incriminate.

Vizavi de criticile recurentului cu privire la modalitatea de apreciere a probelor de către instanța de apel, instanța de recurs reiterează că la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a acestor instanțe.

În acest sens Colegiul atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art.art.99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia menținerii sentinței privind vinovăția inculpatului, totodată reținând și încadrarea juridică a faptei săvârșite de către acesta.

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă, că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, fapt ce impune inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Chircu Valerii, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În temeiul art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Chircu Valerii, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2020, în cauza penală în privința lui *Chircu Valerii*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 11 noiembrie 2020.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac